

taelser, der falder fra Ordførerne for Højres to Grupper, skønt jo paa Forhaand den fineste Buket af den bedste Drik, som Højre har i Sinde at iskanke Ministeriet, er borttaget ved den Forhaandsmeddelelse, der udgik fra Højre inden Jul. Hvis man her for første Gang i Dag skulde høre, hvad Højre mente om det af Regeringen forelagte og af Folketinget vedtagne Forslag, hvis man første Gang skulde høre Højres Mening om, hvorledes det ønskede at indrette sig en hyggelig Forfatning, saa vilde Interessen stige, men nu har jo Højre forinden Forhandlingens Begyndelse her, men efter at Forhandlingen sluttede i det andet Ting, ved en Art Udentingsbeslutning, vedtaget et Forfatningsudkast, som maaske rettere burde være fremkommet her igennem en Udvalgsbehandling. Jeg kan forstaa, at Højre trængte til at faa sit Hjerte lettet, men nu er dette Udkast en Gang gaaet ind i den offentlige Drøftelse, og skønt den ærede Ordfører for Højre ikke omtalte det stærkt i Dag — kun gennem sin Kritik af Regeringsforslaget —, og skønt det forekommer mig, at den ærede sidste Taler tog nogen Afstand derfra — i alt Fald erklærede han ikke at ville gaa om Bord i den samme Baad som det gamle Højre, og det ærede Medlem plejer jo heller ikke at holde af den Art arrangerede Fællesture, men ynder at vælge sit Selskab mere eksklusivt —, kan det dog ikke nægtes, at dette Udkast fra Højres Side vil være en Art Forhandlingsemne her i Salen, og at man ikke kan komme over det. Vi andre — jeg mener dermed Repræsentanterne for Regeringspartiet, Socialdemokratiet og det radikale Venstre —, hvis Meningsfæller allerede i det andet høje Ting har sluttet sig til Regeringsforslaget, kan jo ikke kræve megen Opmærksomhed for vore Udtalelser. De er, for at bruge et i Øjeblikket noget berygtet Udtryk, givne som et Ekko af Folketinget. Fra Folketinget kommer dette Forslag med en ganske usædvanlig Styrke, baade paa Grund af de Stemmers Antal, der slutter sig dertil, og paa Grund af disses Art. Det er jo meget sjældent, at et Forslag — saaledes som det ogsaa blev sagt af den højtærede Konseilspræsident — møder med et Flertal af henved 100 Stemmer fra det andet Ting. Men det kan hændes, at det noget knebne Flertal her i Salen, der ellers vilde lade sig imponere af Stemmemnes Kvantitet, afviser disse paa Grund af Kvaliteten. Thi hvem er det, der har stemt for dette Forslag? Det er ikke alene det besindige og maadeholdne

Regeringsparti, som nu lige blev rost af den sidste ærede Taler — og med Rette, thi med dette Regeringsparti har Højre, især de Erikonservative, tilbragt saa mange agrariske Hyrdetimer —, men for dette Forslag har ogsaa de to oppositionelle Partier stemt, baade de røde Radikale og de barske og grumme Socialdemokrater, mod hvilke Højre plejer at have Modstanden tilfælles med Regeringspartiet. Naar man nu ser Regeringen i Samvirken med disse to Grupper, saa kunde jeg vel tænke mig, at Højre mente, at i en saadan broget Skare var der en indre Svaghed, og jeg har ogsaa forstaaet den sidste ærede Taler (Frijs) saaledes, som han ikke var ganske utilbøjelig til at tro, at den Traad, der er imellem os, kunde bryde. Jeg kunde tænke mig, at Højre vilde tro, at det var sig selv nok ved denne Lejlighed, at det var stærkt nok til at tage Kampen eller Forhandlingen op med det højtærede Ministerium. Men der ræsonnerer Højre vist galt. Der er i en gammel Bog et Vidsomsord om, at en enkelt kan let overvindes, og To's Modstand kommer man over, men den tredobbelte Snor sønderbrydes ikke let. Og det, som er værd at mærke ved den nuværende Situation, det, som er det afgørende og betegnende, er dette, at bagved dette Regeringsforslag staar alt, hvad der benævnes Demokrati her i Landet, og udenfor Forslaget staar kun Højre. En saadan Situation har vi ikke kendt i Landet siden Provisorieaarenes Dage, hvor der sad en Landstingsregering og regerede mod det hele, eller i hvert Fald mod næsten det hele Folketing, thi Højre var jo saa godt som udelukket fra Folketinget den Gang. Hvis man altsaa undrer sig over den nuværende Situation, saa beror denne lidt uformodede Stilling vist derpaa, at der bag dette Regeringsforslag ligger en historisk Baggrund. Den historiske Baggrund er Forfatningsstriden, saaledes som den begyndte straks efter Grundlovsændringen af 1866 og fortsattes lige op til dette Aarhundredes Begyndelse. Hvad gaar nemlig i Korthed dette Forslag ud paa? Ikke just paa at fæstne Folketingets Stilling grundlovmæssigt, men paa at skabe et Landsting, som det ogsaa blev sagt af den højtærede Konseilspræsident, i Overensstemmelse med den almindelige Valgret, saaledes at der ikke paa Forhaand ved selve Landstingets Sættelse er givet et Modsætningsforhold til Folketinget. Det er nemlig saaledes med det nuværende Landsting, saaledes som det bestaar siden